

מסורת הש"ס

(א) לקמן קט"ז: (ב) תוספתא
 י"א דכלים ב"ק ה"ז: (ג) ופר'
 וקפוח שבוטח ח: ד"ה
 ונחמ"ל (ד) ונחמ"ל כ"ל
 (ה) תעשר שני פ"ג מ"ח
 וחס"ס יומא כ"ה: (ו) ע"ל
 (ז) תמיד כ"ה: (ח) תוספתא
 כלים ב"ק פ"א ה"ט: (ט) שם
 (י) שבוטח ח: (י"א) מנחת
 כ"ה: בטרות לע: כל"ס פ"ז
 ד"ט"ז: (כ) מכלתא נא פט"ו,
 לקמן קט"ז: (כ"א) וקט"ז ט"א,
 (כ"ב) וקט"ז ט"א:

זרה אור השלם

ותן רייד לשלמה בנו
ת חכנית האולם ואת
תיו וגנביו ועליתיו
דדרי הפנימים ובית
כפרת:

דברי הימים א כח יא
הכל בכתב מיד ה' עלי
שכיל כל מלאכות
תבנית:

דברי הימים א כח ז
 חשב יי להשחית חצות
 ת ציון נטה קו לא השיב
 יו מבלע ויאבל חל חצומה
 חדר אמללה: איכה ב ח
 ולקחו מן הדם ויתגלו על
 חתי הממות ועל המסקפה
 לל התבים אשר יאכלו
 חתו בדם: שמות יב ז
 בבית אחד יאבל לא
 חוציא מן הבית מן הקשר
 חצה ועצם לא תשכרו
 שמות יב מ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי אמרה וכו' אליו דברים. נ"ב סוף דף ס"ו ג"ס: (ב) תוס' ד"ה לא נכסה וכו' דהא שער מזרחי פליגי צורת שורשן הביירה אחת משמתי בליל:

גליון הש"ס

מרא שאני היכל. עין
כועות י' ע"ב תוד"ה וטמא:

מוסף רש"י

[illegible]

ולא יבט מן ההקדש, שאם היו
תורתי למה לי. כחד סגי ובה
של משה ומחירין לאותה שגדו
ול משה עשין אותה למדת הא
סחתי ונמלאו נהנים מן ההקדש
בלאות שימרה עליה

כיצד צולין פרק שביעי פסחים

פו.

שלים נחקדשו: אין מפעירין. כשהגיע זמנו להפטר מן הסעודה דהיינו אחר הפסח שהוא נחלל בת דקיימא לן (ט) (וחילן קבל): למשה (במדבר יח) לגדולה דכך שהמלכים אוכלין אין נפטרין על ידי יציאו כלום מהאן ונלך ונאכל עוד בחצורה אחרת: שלא בשעת אכילה. קריאת ההלל לאחר זרות ולהיות בין הבדים: בשבוע. בשמיטה: מה היא לריבה. שמה תבוקה החומה וזריכה

לא נצרכה אלא לאותן שתי אמות.
לא בני למימר דלכות שתי אמות
היו מונחות בנגו של היכל והא שער
מזרחי שעליו (ו) שזן הצירה צורה
לכות משערי העזרה היה אלא הי"ק
לכות שזותו שער מזרחי היה מוקדם
להניח שם כלי קודש כמו כן נגו של
היכל קודש דקאמר היינו להניח שם
כלי קודש ולא שיהיו כלי קודש לזריזין
מקום מקודש כדמוכח בתנא דוכתי
אלא הכן קדושה חית להו להניח שם:
ומר

ב' אינש' שאני היכל דכתיב
בתיו וואס גנזיכו ועליותיו
תב מיד ה' עלי השכיל ת"ש
זול וגנותיהן קודש תרגמא רב
אימא ס'פא בנויות כחול
ס"ד בשגנותיהן שוין לקרקע
נתקדשו כי קאמר רבי יוחנן
זול "והתני" ר"ר אומר מחילות
ולה ת"ש יגנו קודש ותסביר
שים ואין שוחזקין שם קדשים
דיא לאותן ב' אמות דרתנ' ב'
צפונות ואחת על קרן מזרחית
דה על של משה חצי אצבע
דה חצי אצבע נמצאת יתירה
ואחת קמנה ישיהיו האומנים
לידי מעילה ותרתי למה לי
לנות ועובי החומה כלפנים
קורה אלא עובי החומה היכי
יאכל חיל וחומה ואמר רבי
מתני' שתי חבורות שהיו
לך ואוכלין ואלו הופכין את
אוש עומד למוזג קופץ את
ואוכל והכלה הופכת את
רתניא על הבתים אשר
י חבורות יכול יהא האוכל
יאכל מכאן אמרו השמש
כריסו ממנו ואם רצו בני
דברי רבי יהודה רבי שמעון
שהאוכל אוכל בשתי מקומות
יכול

ל משה וחתניו הצנין לגבזין למדה
ממעילה: וספרי. גדולות להם לי יסגין
הבד וספק כמין טבלאות ושולחנות שהן
בי החומר. אלאה ראש החומר נתקשה
השורה להקטק השורה הולך ונתקשה
עין חריצין להם אלו כנגד אלו להיות
לן כדליף בגמרא שהפסח נאכל אף
אם נוח לשמש השמשם למחין למנוח
איכפס פיו. ובהשמשם שמשם למחין
שפיו. ללד חבורו שלל יחשורו
ובל שמי מקומות ממנו ולכי מוקי
וככלה. שהיא נוסה רשאה להפוך
מע שמי בני אדם ואוכלין פסח אחד
כגון שמי חבורים או שמי חבורות
אם אכלו צוליב ציית ואל שמי חמים
המנה עליו: אם פיקח הוא ממלא
בקרא אכל חד וחד מאוכלין קרא:

מאי לא דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני ⁶ והתנן אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן ואמר רב שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש ⁷ אבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה אלא ⁸ פעם אחת בשבוע ואמרי ⁹ הפעמים ששבחו ואמרי לה פעם אחת ביובל לידע מה

היה צריכה אמר רב יוסף ^זמחיל ניקום וני
ייתן דוד לשלמה בנו את תבנית האולם ו
וחדריו הפנימים ובית הכפורת וכתוב ^זהכל
^זהשלשכות הכנויות בקודש ופתוחות לחול תוכ
חסרא ^זבשגנותיהן שוין לקרקע עורה אי
ופתוחות לקודש תוכן קודש וגנותיהן חול וא
עורה היא לא מחילות ווא"ר יוחנן מחילות
בפתוחות לה בתי כי תניא הריא בפתוחות
מתחת ההיכל חול כי תניא הריא שפתוחות
והא קתני ^זנגין הללו אין אוכלין שם קדשי
קלים ואלא קשיא גגו קדש אמר רב חמא בר
אמות היה בשושן הבירה אחת על קרן מזרחי
דרומית זו שעל קרן מזרחית צפונית היתה
וזו שעל קרן מזרחית דרומית היתה יתירה
על של משה אצבע ולמה היו אחת גדולה
ושלתי בקטנה ומחזירין בגדולה כדי שלא יב
אחת לכספא ודבא ואחת לבניני תנא ר
בשלמא החלוות משכחת לה דשויה לקרקע
משכחת לה משכחת לה בבר שורא דכתיב
אחא ואיתימא רבי חנינא שורא ובר שורא
אוכלין בבית אחד אלו הופכין את פניהם
פניהם הילך ואוכלין ^זהימיהם באמצע כש
פיו ומחזיר את פניו עד שמגיע אצל חברו
פניה ואוכלת: **גמ'** מתני' מני רבי יהודה
יאכלו אותו בהם 'מלמד שהפסח נאכל כי
אוכל בשתי מקומות תלמוד לומר ^זכבית א
שאלכ כות בצד התנור אי פקח הוא ממ
חבורה לעשות עמו טובה באין ויושבין בצד
אומר על הבתים אשר יאכלו אותו בהם מלמ

[illegible]

ועליו שוּשן הבריד צורה, מאי טעמא גליחם לכלב וצדק עשן גליחם, וכל שאהא מילכות עשן. כלומר, בשאמא יודד כל בערין אליהו אלו גליחם לחיפות, חזיקה אמר להחיר פה אלס להראב וספסא וחדא לבנינא. כלומר, באמה הסמא וד בנינו וד באמה הנדול

ש' חומת שדה בקרקע עזרה כגון בר שורא והוא החל שעושים החל נמוך והוא ש' משנתו פסח אחד וחלקיהו ואיכלין אותו בשתי חבורות. אוקימנא לרבי יה' שמעון אומר על הבתים אשר יאכלו אותו כהם מלמד שהאוכל אוכלו בשני מ

עין משפט
גר מצות

קב"א א מ"י פ"ו מהל' בית
הנחמיה הלכה ב':
ק"ב ב מ"י פ"ו מהל' בית
הנחמיה הל' א':
ק"א ג חללה ט:
ק"ב ד טס הלכה ט:
ה [מ"י] חללה ו|:
ק"ב ו מ"י פ"ח מהל' משילה
הלכה ה':
ק"ד ז מ"י פ"ח מהל' בית
הנחמיה הל' א':
קב"א ח מ"י פ"ח מהל' ק"פ
הלכה ג':
קב"א ט טס הלכה ד':
מ"ו י טס הלכה א':

רבינו חננאל

מאי לא ראצליך הספס נגד
רשע וסגל את ההלל אפיקרן
דנא נקדש דאן על רשות
הלל? אתה הספס האב ספס
דנא? ושמען כגון ספס
ההפס בארז ועלו בג קלרס
את ההלל. ודא דתמן אן
המפטיין ארז הספס אפיקרן
שאל עיבור מחבריה
להחברו. כשעת אפיקרן
ההלל. כסא קיראת ההלל.
ת"ש סגל נגד בתחלת כלים
אבאב שאל אמר ערית ביה
קדש' הקדשים מהזרז מבי
קדש' הקדשים שי ביה
תעלות נהרש. ודחי רב
הנא? ובי כהנא רב אבימי.
כסלמר שאני היכל דרמנא
נגזי ביה. ושאמר ר' דון
הסלמה בן את הניבתי
הואלסו נגד וכוכי כל בחבס
ההלל. וגי השביל, ש"ס
התא דתמן במשע ש"ס
ההלסות. הבנויות בקדש
ותפוחות ודאן תוכן חיל
ונתקנין. ודאן חיל הגנות
הקדש. ומשען רב חסאי
הגנות הללו שוין לקרע
התא ונקרעין את השוכין. אן
האמי סאמי סאמי בחול
ותפוחות. וקדש דין ש"ס
ההלסות. ודאן חיל ש"ס
הגנות הללו לקרע שות.
הואלסו נגד מחילתו אבאב
ויונתן מחילתו אבאב נקדש
סאמי קדש דין ש"ס. ביה
דאן תפוחות הללו רב חסאי.
כי תניא אבאב במחנותו
הקדש. והנאי ר' יהודה
אמר מחילת שחתה הללו.
ושנין במחנותו לחול.
ת"ש נגד ש"ס היכל קדש.
ותמחנתין סאמי סאמי
הקדש. ודאן חיל סאמי
ההלסות אן אוכלין ש"ס קדש
קדש. ודאן שוחטין ש"ס
קדש. ודאן ואלא קדש נגזי
ש"ס היכל קדש. ושנין אבאב
ש"ס סאמי. כלומר, אבאב
הואלסו נגד קדש באותו סמי
נגזי. כדנתן במסכת סמי
(פ"ה) (פ"ה) שמי אמתה
דין ש"ס. בשוחטין אמת על קדש
ההלסות. ומפני אבאב על קדש
מחולות דרמית. ש"ס
אבאב סאמי ב' אמת על
ספס אן זה כגון שרש
שמי עריות ופוחות חסאי
קסוס ובהן חיל משעין
ותנחנין לאומינן וקדש.
ההלסות קסוס חיל ביה כבת
הקדש צות שוין אמת
הקדש בן כין אמת אמת
כמת משה רבינו עשה
ב' חיל לקדש וסחפס חיל
אבאב כקד מחולות
(דרמיות) (קמיתין) כין אמת
הקדש ויתר עליון קדש
מחולות דרמיות. ומפני
בכמות פרק שתי חיל
וליושיות אמת אמת, כין
השוכי סמשה ון גרשה
מ"ש ענין שמי
ההלסות הגזר ב' חיל החרס
בכרית אמת ש"ס אמת
כין סא. כלומר בעריתם
הספס לבדיו. חיל אבאב
ההלסות אמת מלכות עליו
אן אלוהי שמי אמת. ועליו
אבאב ודאן אמת חיל.
בכין וכן דמיס. נותנין אמת
ש"ס. וכן ככלי זה כגון
אבאב אסר אכלו אחר כרם